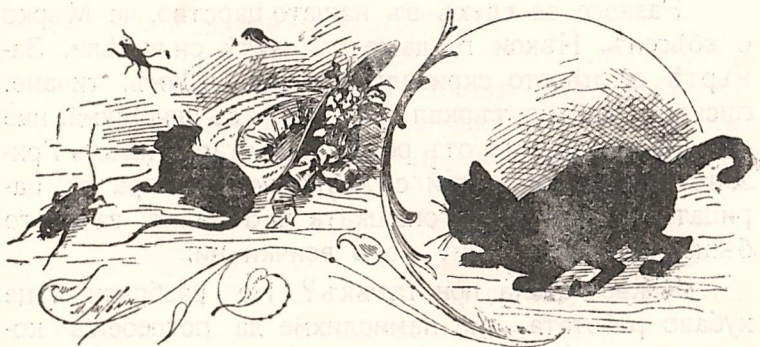

краища бѣше накривилъ на грозната си глава, а отзадъ му стърчеха цѣлъ снопъ дълги закривени пера. Отъ страхъ азъ не можахъ да се опомня! Изведнажъ отъ двѣтъ му страни се подигна нѣщо като двѣ платна, и той почна да плѣщи съ тѣхъ, раздвои си острия носъ, изкрѣще съсъ всичка сила и тѣй заора по земята съ остритѣ си нокти, че азъ останахъ като съ дърво прѣмазанъ. Какъ съмъ избѣгалъ назадъ, азъ самъ не зная.

Стариятъ Гризанъ като чу какво се е случило съ мене, много се уплаши:

— Тебе Богъ те е спасилъ! ми каза той. Ти много, много трѣбва да благодаришъ на това „плашило“, което те е толкова изумило съсъ своя крѣсливъ гласъ. Нели той е нашиятъ добъръ стражаръ — пѣтельтъ? Голѣма полза прѣнася той на насъ мишките. Когато закрѣщи съсъ гърлестия си гласъ, ние всички знаемъ, че сж се събудили нашитѣ врагове. — А приятельтъ, който те е прѣмавилъ съсъ своята лицемѣрна муцуна, не е билъ никой другъ. освѣнъ нашия злодей — мжрко котактъ. Хубаво щѣше да направишъ ти, ако бѣше отишло да се запознаешъ съ този измамникъ; той щѣше хубавичко